

Sygn. akt I CSK 231/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku K. P.-P.

przy uczestnictwie J. P., A. Z. i Miasta W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni i uczestnika J. P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi żadna z tych przesłanek.

Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych. Wniosku skarżących nie sposób jednak podzielić. Po pierwsze, kwestia wykładni zawartego w art. 952 k.c. pojęcia „obawy rychłej śmierci” spadkobiercy została już zasadniczo dostatecznie i precyzyjnie wyjaśniona w orzecznictwie, przy czym w kierunku odmiennym od tego, jaki prezentują skarżący, tzn. że subiektywne przekonanie spadkobiercy ma znaczenie pod warunkiem, że znajduje potwierdzenie w obiektywnych okolicznościach (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1999 r., I CKN 378/97, niepubl.; z dnia 28 stycznia 1999 r., III CKN 146/98, niepubl.; z dnia 24 marca 2000 r., I CKN 485/99, niepubl.; z dnia 28 marca 2000 r., II CKN 875/98, niepubl.; z dnia 12 kwietnia 2002 r., I CKN 1457/99, niepubl.; z dnia 18 kwietnia 2002 r., II CKN 15/00, niepubl.; z dnia 8 lutego 2006 r., II CSK 128/05, niepubl.; z dnia 3 grudnia 2010 r., I CSK 37/10, niepubl.; z dnia 29 czerwca 2012 r., I CSK 575/11, niepubl.). Sąd drugiej instancji – w sposób wiążący Sąd Najwyższy - ustalił, że okoliczności takie zachodziły w związku z przewlekłą chorobą spadkobiercy. Wymaganie, by wiązało się to, z jakimś bliższym czasowo zdarzeniem, co sugerują skarżący, nie wynika z przepisów prawa i pozostaje w gestii sądu dokonującego oceny całokształtu materiału procesowego.

Drugie zagadnienie zostało natomiast sformułowane w sposób niezwykle kazuistyczny i w dodatku na tle stanu faktycznego, który nie wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, stąd też trzeba uznać, że brak mu przymiotu istotności prawnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

aw

es